

використання для викрадення та маніпулювання активами;

- відмивання грошей: передбачає аналіз методів використання криптовалют для легалізації неправомірно отриманих коштів;

- кібератаки на блокчейн-мережі: передбачає вивчення загроз та можливостей кібератак на самі блокчейн-мережі;

- соціальна інженерія: передбачає аналіз соціальних аспектів кіберзагроз, зокрема, фішингу та інших методів соціальної інженерії;

- законодавчий аспект та регулювання: передбачає вивчення законодавства та регулювання у галузі обігу криптовалют для виявлення прогалин та розробки ефективної нормативно-правової бази.

Аналіз кіберзагроз та ризиків є необхідним етапом для розробки стратегій кібербезпеки, що дозволить уникнути негативних наслідків та забезпечити стабільність у функціонуванні криптовалютної інфраструктури.

Важливим кроком у забезпеченні кібербезпеки в контексті обігу криптовалют є розробка і прийняття чіткого та адаптивного законодавства [3]. Регулювання обміну криптовалютами, контроль за ICO (Initial Coin Offerings) та інші нормативні аспекти є необхідними для забезпечення легального та безпечного використання цих технологій.

У мережі обігу криптовалют, де використовуються цифрові активи та здійснюються транзакції, розробка і вдосконалення технічних засобів кіберзахисту є надзвичайно важливою. Це включає в себе розробку сучасних систем виявлення аномалій, захист від хакерських атак та забезпечення конфіденційності особистих даних.

Україна повинна активно співпрацювати з іншими країнами, щоб обмінюватися інформацією про кіберзагрози та враховувати міжнародні стандарти кібербезпеки. Тільки через спільні зусилля можна ефективно протистояти глобальним кіберзагрозам у сфері обігу криптовалют.

Розвиток екосистеми криптовалют вимагає стимулювання інновацій та обміну досвідом. Фінансова підтримка для стартапів, активна участь у розробці нових технологій та обмін кращими практиками грають ключову роль у створенні безпечного та стійкого криптовалютного середовища.

Загальний успіх у забезпеченні кібербезпеки у сфері обігу криптовалют вимагає гармонійної взаємодії різних суб'єктів, починаючи від уряду та закінчуючи приватним сектором, активною участю громадян. Лише в такий спосіб Україна зможе стати не лише платформою для розвитку криптовалют, а й цілком захищеним та стійким актором у динамічному цифровому світі.

1. Дерев'янко Б.В. Про порівняння господарської діяльності з видобутком криптовалюти («майнінгом») та здійсненням операцій із нею. *Право України*. 2018. № 5. С. 164–175. URL : https://pravoua.com.ua/ua/store/pravoukr/pravo_2018_5/

2. Стратегія кібербезпеки України (2021 – 2025 роки): проєкт. Безпечний кіберпростір – запорука успішного розвитку країни. URL : https://www.mbo.gov.ua/files/2021/STRATEGIYA%20KYBERBEZPEKI/proekt%20strategii_kyberbezpeki_Ukr.pdf

3. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України: Закон України від 5 жовтня 2017 року № 2163-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 45. Ст. 403.

УДК 004.738.5:316.472.4

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/346-348

Дмитро ЮРЧЕНКО

аспірант кафедри

управління та адміністрування

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ КОМПЛЕКСНОГО АНАЛІЗУ СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Комплексний аналіз соціальних медіа в державному секторі є невід'ємною частиною сучасної стратегії управління та комунікацій. Соціальні медіа стали не лише платформами для особистого висловлення, але й потужним інструментом для державних установ у взаємодії з громадськістю, формування довіри до владних структур, а також

вивчення потреб і настроїв суспільства.

По-перше, використання комплексного аналізу соціальних медіа дозволяє урядовим органам відслідковувати громадську думку щодо різних аспектів державної політики та діяльності уряду. Аналізуючи відгуки, коментарі та реакції користувачів у соціальних мережах, вони можуть швидко реагувати на емоційні реакції та популярні теми, враховуючи їх у прийнятті рішень.

По-друге, через комплексний аналіз соціальних медіа урядові структури можуть виявляти та аналізувати ключових впливових осіб та групи, які активно впливають на думку суспільства. Це дозволяє ефективно спрямовувати комунікаційні зусилля на взаємодію з цими особами або групами, що сприяє підвищенню ефективності комунікаційних стратегій.

По-третє, аналіз соціальних медіа допомагає урядовим органам встановлювати та зміцнювати довіру громадськості до діяльності державних інституцій. Відкритість, прозорість та активна взаємодія в соціальних мережах сприяють підвищенню рівня довіри до уряду та покращенню сприйняття його діяльності серед громадян.

Загалом, комплексний аналіз соціальних медіа є важливим інструментом для державних установ у сучасному інформаційному суспільстві. Він дозволяє ефективно взаємодіяти з громадськістю, враховуючи її потреби та настрої, підвищує рівень довіри до уряду та сприяє покращенню комунікаційних стратегій. Однак важливо пам'ятати про необхідність етичного та законного використання даних користувачів соціальних медіа, а також забезпечення захисту приватності громадян.

Соціальні медіа вже формують державну політику та надання послуг. Інсайт є похідним від широкого аналізу чутливості та більш детального аналізу мовлення на конкретні теми. Однак ця діяльність обмежена за обсягом і розподілена між державним сектором – найбільш просунутим і його можна побачити в правоохоронних органах та інтелектуальних органах. На міжнародному рівні використання комплексного аналізу соціальних медіа в державному секторі для прийняття рішень зустрічається в міжнародних агенціях розвитку. Соціальні медіа збільшують передачу доказів від дослідницької спільноти до політиків. Розробляються системи для подальшого вдосконалення цього процесу та заохочення подальшого поширення академічних досліджень і даних за допомогою цифрових інструментів. У секторі вищої освіти та в інших сферах докладаються зусилля для розвитку навичок, необхідних для отримання інформації з соціальних мереж та інших джерел соціальних даних, які є достатньо надійними для прийняття рішень у сфері державної політики. Великі технологічні фірми та провайдери найбільш широко використовуваних соціальних мереж, таких як Google, Facebook і Twitter, мимоволі чи іншим чином стали суб'єктами державної політики. Вони встановлюють межі участі. Розуміння бізнес-моделей та адаптація до них ставатимуть дедалі важливішими для державного сектору [1].

Вплив соціальних мереж поширився від споживчого маркетингу до бізнесу, політики і навіть формування політики. Однак ефективне використання соціальних та цифрових комунікацій для здійснення змін у державній політиці поки що не є універсальною практикою; Однак фактом є і те, що все ще є значні можливості для розширення його використання. Соціальні медіа – це великий суспільний процес. Політики мають можливість слухати, оцінювати та спостерігати за своїми зв'язками не лише зі своїми конкурентами, але й з колегами, конкурентами та іншими людьми, яких вони вважають важливими. Більш простого способу і методу внутрішньої і зовнішньої координації поки не знайдено. Незалежно від мети координації, як тільки хтось потрапляє в мережу, наступні процеси вже не є продуктом волі індивіда. «Світ мереж» іронічно іноді використовується як «павутина» і виступає «пасткою» для окремих осіб і організацій. Звичайно, ця реальність стосуватиметься і держав.

Коли розвідувальні служби та органи безпеки увійшли у сферу суспільного життя, соціальні ЗМІ та цифрові платформи, вони завжди прагнули обмежити публічне та приватне життя для збору інформації про можливі події та дії. Природа публічного та приватного просторів змінюється в «цифрову епоху». Коли справа доходить до онлайн-просторів, які не є фізичними та керуються цифровим пристроєм, стає ще більш незрозумілим, де слід проводити межу між приватним та публічним просторами. Цінність і значення, що надається інформації, отриманої з відкритих джерел

Джерела в аналізі розвідки – це старі новини. Кажуть, що близько 80 відсотків поточної та актуальної розвідувальної інформації в розвідувальному співтоваристві походить з відкритих джерел. Соціальні медіа-платформи, такі як Facebook, Google+, Twitter та Instagram, стають все більш важливими елементами соціального життя. Цікаво,

що вони розглядаються як важливі джерела інформації в контексті безпеки та громадської безпеки. Зокрема, платформи соціальних мереж є важливими джерелами інформації, зібраної для виявлення конкретних скоєних злочинів. Таким чином, вони служать важливими ресурсами для реактивного розкриття злочинів. Платформи соціальних мереж, як правило, розглядаються як важливі інструменти збору розвідувальної інформації для цілей поліції та безпеки, наприклад, для виявлення потенційних терористичних актів [2].

Це розглядається як перевага для безпеки держави та суспільства з точки зору виявлення та реагування на загрози, які можуть виникнути у сфері державної політики, ЗМІ та національної безпеки, якщо вони виникнуть, з позицій спостереження та безпеки. У той час, коли дискусії щодо балансу між безпекою та свободою тривають, цілком можливо, що стеження є засобом забезпечення національної безпеки за допомогою розвідувальних даних у соціальних мережах. Спостерігається концентрація різних інтересів у використанні соціальних мереж у кризових ситуаціях. У цьому сенсі важливо створити культуру безпеки в контексті використання соціальних мереж.

1. Leavey, J. (2013). Social Media and Public Policy. E.S.R.C. Economic and Social Research Council.
2. Rhodes, R. A. (1997). Understanding Governance: Policy Networks, Governance, Reflexivity and Accountability. Bristol: Open University Press.

УДК 355.451:341.31:81'272

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/348-349

Анастасія БОЧАРОВА

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Ганна ДЕКУСАР

старший викладач кафедри
українознавства та іноземних мов
Діпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РОЛЬ МОВИ У ФОРМУВАННІ БЕЗПЕЧНОГО СЕРЕДОВИЩА: АНАЛІЗ ВПЛИВУ МОВНИХ СТРАТЕГІЙ ТА МАНІПУЛЯЦІЙНИХ КОМУНІКАЦІЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Мова у всі часи мала неабиякий вплив на суспільство та населення. На нашу думку, тема ролі мови у формуванні безпечного середовища, особливо в умовах воєнного стану є дуже актуальною. Мовні стратегії та маніпуляційні комунікації можуть впливати на те, як люди реагують на небезпеку. Наприклад, чітке та зрозуміле сповіщення про загрозу може допомогти людям прийняти необхідні заходи для захисту себе та оточуючих осіб. Крім того, емпатія та співпереживання, виражені через мову, можуть підтримати взаємодію та співпрацю у вирішенні проблем безпеки в умовах воєнного стану. Таким чином, ефективне використання мови може сприяти створенню безпечного середовища для усього населення.

Комунікації та комунікативні стратегії серед сучасних авторів вивчають С. Дацюк, К. Каландаров, Ю. Пірогова, А. Дмитрієв, В. Донецька, Г. Почепцов. Поняття маніпулювання та маніпулятивної техніки розглядається в роботах по психології, лінгвістиці, соціології, політології та теорії масової комунікації

Мова є сильним засобом комунікативного впливу. Вона дозволяє не просто описувати будь-які об'єкти чи ситуації зовнішнього світу, а й інтерпретувати їх, задаючи потрібне адресантові бачення світу, керувати сприйняттям об'єктів та ситуацій, нав'язувати їм позитивну чи негативну оцінку. Як зазначають дослідники, спосіб комунікації є відносно стійким елементом культури досить тривалий час [1, с. 11].

Актуальність теми обумовлена тим, що ефективна комунікація в умовах воєнного стану може зменшити ступінь загрози шляхом використання конкретних мовних стратегій. Під мовною стратегією розуміють загальний план мовних дій для досягнення поставлених